

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباراد
بین بوم و بر زنده یک تن مباراد
همه سر به سرت تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک
۲۱ جنوری ۲۰۱۷

دوه شپیتم مجلس(په توحیدک)

لسمه برخه

بزرگوارشیخ(رحمه الله عليه) و راندی داسی و فرمایل: خدای پاک موسی علیه السلام مخاطب و گرز اووه اووبی فرمایل: **(آنی اصطفيتک على الناس برسالتي وبكلامي)**- «ماهه درسالت و سیله او دخطاب کولوطف، می پرخلکوغره کري. سوره اعراف آیه ۱۴۴».

ته می ځانته نیردی کري، یوه ورڅه تا رمه پوله، اویوه له هغه بیله شوه، هغه دی دنبال کره، او نکرا او لو مشقت له تحمل و روسته هغه ته ورسیدی، هغه دی سینی ته رانیردی کره، او ورته ودی ويل، چې ولی دی زه او حان ستري کړ؟ (دادحق دمهرا عنایت نښانه د) معصومین له هر لوري او جانه حق په عنایت سره محفوظ(ساتلي) دی، ولی هغه څوک چې غواړي رستګاري ته ورسيری، باید له دوه دریابونو څخه تیرشی، دحکم او علم له دریابونو، او دوی صحراءوی شاه ته کري، دخلق اونفس صحراء.

اولياء الله داسی کسان دی چې شپه اوورڅ نلري، خواړه بي دنارو ګانو دخورو پشن(لبو) دی، خوب بي دغرق شوبيو په شان، وينائي یوازی دضرورت پروخت ده، هر چاچي خدای و پیژانده نوژبه بي لنه شوه، ولی کله که خدای اراده و فرمایي نوپه نطق بي راولی، منتهی پرته له اسبابه او وسيلي، او پرته له علته، داسی چې دکوتی اشاری اوژبی تر منځ توپېرنه وي، پردي ايسته کيری او قيدونه او بندونه پرانیستل کيری، عزل او تولیت، اذن او استدان یوکيری، دی حالت ته رسیدل او ده ګونډ د وجود له خونی راوتل، او د موجودیت په فناء سره حاصليری، او وروسته بي دنعت باب ته وصول، او پدی کلام سره ګویابی: (**الحمد لله رب العلمين**)، او وقوف په درگاه د: (**أَيَّاَكَ تَعْبُدُوا إِيَّاَكَ نَسْتَعِينُ**) او د دیدار په محال (**وَاسْجُدُوا فَقْرِبُنَ**)، او وروسته له دیداره، دخای نعمتونه نوروته نسبت مه ورکوه، ته دالهی الطافو پروراندی ناسپاسه بي، دشک زنارله غاړي لېږي کره، خدای ته راوګرڅه، په ځان او زیره سره توبه وباسه ترڅو ظاهر او باطن دی خدای ته نیردی شي.

(ای دخای بنده) پیغمبر اکرم(صلی الله علیه وسلم) دنبوت په پیل کې په پته سره دعوت کاوه، ترڅورته خطاب وشو: (**بَلَّغَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ رَبِّكَ**) - «هغه څه چې له خدایه پر تازارل شیو نوروته ورسو. سوره مائده آیه ۶۷». او وروسته بي په علنی دعوت پیل وکړ، ولی ته چې هرڅه وبنی فوراً بي افشاء کوي، دجامبو جي پرانیزی او په خرڅلوايی پیل کوي (خپل افعال او اعمال دنورو پر مخ ور اندي کوي).

خلورشیان دی چی دزره صلاح په هغوي کي ده: اول خپلی گولی(مری) یونظرکول چی حلاله اویا حرامه ده، بل طاعت او عبادت په اطمینان خاطرسره، دريم دوقارساتنه، خلورم دهغو ترك کول چی له خدايه دی ليری کوي، ولی مری ته کتنه باید په ورع اوپه ھيرسره ترسره شی، ھکه ددين دمباني څخه یوهم دحالی بودی خوړل دی، مومن دخورو اوختښویه محل له کتاب اوستن څخه متابعت کوي، هرڅه چی ددی دواړو دفرمان څخه خلاف وي، له هغى ليری کيری، اوخدای ته راګرځی، اوامر اونېي بې اطاعت کوي، له د څخه یاري غواړی، اومخکی له مرګه له خپل خدای سره تجدید تعهدکوي. ای جاهله، هرکله که دلاري دوره لیری شوه هغه وخت به پوه شی چی خه وايم: **(تعلم نباہ بعد حین)**-«وروسته دهغى له خبره به آگاه شی. سوره ص. آیه ۸۸».

نفس خائن دی څرنګه بې په فتوی قانع کيری؟ دهغى سره مبارزه وکړه چی مرشی(مهورشی) بېا وروسته هغه راژوندي کړه ترڅو په خپل دوباره حیات کي په نفس مطمئنه ته ورسیوی، دشهوتونو اولذايندروازی بې پرمخ وټره، ترڅوکاملا مړواندی شي.

قوم دشپې لخوا دخوب پروخت له اهل او عیال سره مینه کوي، ترڅو ددوی دزحماتو له بارڅه فراغت حاصل کري، اوپه فراغت سره په خدای باندی بوخت شی. مخکی له سختيو څخه دخای ياد وکړه، نه دبلا په محل، پوه شه چی پرته له خدايه دبلاو کاشف او درنځونو دافع بل څوک نشته. درېښتني مومن پروراندی سود او زیان ، عزت او ذلت، فقیری او شتمنی یوشان دی.

(پوشتنه) ددی خبری معنی چی کتل یې درته کته نه رسوی، وعظ او اندرزېي درته مفید ندي ، څه ده؟ شیخ(رضي الله تعالى عنہ) حواب ورکړ: یوه بله شته چی دنيا او آخرت یې له نظره غورخولی، او یوازی لقاء الله ته متوجهه دی، دوی که چاته وکوري نو کتل یې سراسرپند او اندرزېي اونافع او ګټور، ولی رېښتني دخای دوست چې ھمکي ته وکوري، پاک خدای هغى ته نوی ژوند وربښي او شين کوي یې، او که یهودي او یانصراتي ته وکوري، خدای دده دکتوله برکته هغى ته هدایت کوي. (طبعاً ددوی په مقابل کي داسی بلکي هم شته چې نه یې کتنه اونه یې پند او اندرز چاته کته رسوی). هرکله که بنده زهد ته مخه کړه اوله معاصيو لیری شو، خدای پاک به دقرب باب دده پرمخ پرانیزی او حائاته به یې رانیدي کري.

د(راستانو) قوم په زره اوپه جوارحويه وينا دی، له هغه څه نه چې دخای لپاره ناوره دی، ليروالی کوي، نوخکه دوی اتقیاء او بزرگان دی، ولی هغه چې له خدايه لیری دی، معبود بې درهم او دیناردي، او چې هرکله هغه له لاسه ورکړي نوقيامت جوروی! اوحتی فرائض هم ده ګولپاره خوشی کوي، بل معبود یې علاقه غيرله خدايه ده، مثلا: که دده فاسق زوی هم فوت شی، دجع او فزع سره مخ کيری. ای هغوكسانو چې له حق او دین او دشرعي له آدابوڅه لیری یاست، او دنيا او نفس ته مو مخه کړي ده! ای کسانو چې خدای مو هيرکړي، او دخلکو بندګي مو غوره کړي، پوه شی چې په ناچاره به یوه ورڅ دحق پروراندی حاضرشي، پس همدانن دحق دلقار په طلب کي اوسي، دنيا او خلق او نفس پرېږدي، پوه شی هرڅه چې غير دخای له ذکره دی، باطل دی، او هر چاچي دباطل په معامله لاس پوری کړ، ريانکاره دی. دننيا طالبان دېردي، دآخرت طالبان لېږدي او دحق طالبان دګوتويه شمار. ته شپه او ورڅ دننيا په اندېښه کي یې، آۍ غافله! خپله برخه له دننيا څخه دشرعي په لاسونو تر لاسه کړه، هغه څه چې شرعی درته رو اکري وغواړه، او هغه څه چې بې منع کړي له هغى دده وکړه، په بیع او داد او ستد کي اوپه خورواوختناک کي په ھيره وکوري، هغه چې ستا حق دی له هغى کته واخله، او هغه چې دنورو دی له هغى څخه پر هېزوکړه.

هرکله که دحق محبت په یوه زره کي غله و مونده، دینا او آخرت ، عطا او منع، رد او قبول، او خيراوشر به یې په نظر یوشان شی، ھکه دحق حب دا ضد او جمع ده. دمحب په سترګو ټول شیان محوه دی، پرته دحق دعشق څخه، کله

دجالل په مشاهده کي دی اوکله هم په جمال باندي مفتون. هرخومره چي نيردي کيردي دشوق اوريي دموسي عليه السلام پشان نورهم ديريري هغه خه چي اوري(انى انالله) دی، دغه دول زironو دقرب انوارليللى، او هرخومره چي نيردي کيردي ، ليري کيري) (داشتياق اوريي داسى سوزوى چي هرخومره چي نيردي دی ولی واصل شوي ندي، ديرتريبره دليري والى احساس کوي). (**حتى يبلغ الكتاب أجله**)«-ترتاكلى مودى چي راورسيرى»..ددرونى غوبنتتوسره پريکرون اوله هوی او هوس خخه تيريدل بي دوصول زمانه ده، پدى وخت کي دی چي طالب مطلوب کرخى، قاصد مقصود گرخى، او مرید په مراد باندى بدليري، دغه الحق له جذبى خخه یوه جذبه ده، چي کله خپل عبد و گورى چي دخپل وجود له خونى رابهershوي او خپل خان بي له لاسه وركرى، دشهواتو او هيلو رشته بي قطع کري، اوئل دفرايصو اونوافلوبه ترسره کولو کي کوشادى، متعال خدائ هم دى دخپل لطف په حجرکي هستوکن کوي. ولی اى چي دنارداهل اعمال ترسره کوي، او دجنت او فلاح په هيله بي، پوه شه چي دفلاح او رستگاري لاره دانده چي تا په مخکي نيولى ده.

بوه له بزرگانو خخه ويلی دی: (نفس له غوبنتتوخخه منع کره، هيش گوله پرته دخای له اذن خخه مه خوره، هيش دارو پرته دخای دامر(اوپه هغى پرته له توكل) مه خوره، ترخو طبعت هغه خه چي دطب په کتابوکى مقررکرى، سازگاره شى). (**وَهُوَيَوْلَى الصَّالِحِينَ**)«-هغه دصالحانوسرپرست او دوست دى». ددغه دول کس طبيب دهغى محبوب دى، چي خوراک او خبنماک یي هغه تعين کوي، په دى وخت کي شيخ(قدس سره) يواسویلى وکيin پاخيده او بني او كين خواته بي نظروك، لاسونه یي دتسليم په علامت پورته کرل، وروسته یي و فرمایل: واحديقا، وامصيبيتا پرتاسو، بيا یي لاسونه په دعاپورته کرل، کبنيناسته او پورته چي یوه خبره وکرى، بيا ولار شو، او دخیرى مباركى رنك به یي کله سوراوكله ژيرشو.

زره چي کله له دنيا خخه قطع علاقه وکره ، دخای ميلمه کيرى، او نوريه دى اندىشنە کي ندى چي خدائ خه شى پيداکرى او خه یي ندى پيداکرى، هغه خاي ته رسپردى چي هم محب دى او هم محبوب، هم طالب دى او هم مطلوب، هم ذاکردى او هم مذکور، (په دواiro نزبۈكى یي پرته له خدايه هيش ندى ليدلى)«.

دالآخرzman دى، دنفاق او خان غوبنتى زمانه ده، دکفراونناسپاسى زمانه ده. پوه شه چي عجب او خوندخواهى دى له خدايه ليري کوي، دده له هدايىته دى ليري کوي. که وپونتل شى چي دنفاق علامت خه دى ترخوتى ليري شو؟ باید په خواب کي نبى کريم(صلى الله عليه وسلم) خبرى ته مراجعه وکرو چي فرمایلى دى: (**الْمَنَافِقُ إِذَا وَعَدُوا خَاءَفُوا** حَدَثَ كَذَبٌ وَإِذَا نُتْمِنَ خَانَ)«-دمنافق نباشه داده چي کله وعده وکرى، دهغى خلاف کوي، په وينا کي صادق ندى، او هركله چي پري اعتماد وشى، خيانات کوي».

مومن چي ترخو خپل خاي ونه پېژنى، او دباطن په سترگو خپل وضعیت او موقعيت ونه گورى، دننيوي نعمتنو خخه استفاده نکوي او آرام او قرار او مانيت نلرى، دزره الوتونکى یي دتقىركپه بىبابان او صحراءکى په پلتنه بوخت وي، ترخوله خپل عاقبت خخه مطلع شى، ملائکى پدى حال کي دده سرگشتنگى گورى او بول ته وايى، دغه فلانى دى، له محبوبىي او صديقينو خخه دى، ددى دول مراتب خلوند دى، او دفتر لاسونه هغه هرى خواته هدايت کوي، مومن ددى مراحلو له طى کولو او ددى مقاماتو ترلاسه کولو وروسته ، يورغ اورى چي ورته ويل کيري: خپل کورته دى را وگرخه، او دغه گنجينه چي دى موندى وساته، خپل اسراز پېت وساته، زره او باطن ته خيرشە، لاسونه دحكم او علم په كتاب ولگوھ! ولی ته! چي ددى مقام په ترلاسه کولو پسى یي، خرنگه به په هغى لاس و مومى پداسى حال کي چي سرتىپايه نفس هوی نيولى یي، هركله چي لمانھه و درىرى په خريد او فروش(پيراويپلور) بوخت کيري، پدى فكرىي چي خه و خورم او خه و خكم، ستا په اندرتون کي هرخه دى، پرته له لمانھه او دهغى داركانو. پوبنته و شوه چي داخه

دول بیماری ده؟ حواب ورکړل شو: لومړی دحرامی اوشبېهی مری پاکول، دوهم له نفس سره مخالفت او د معاصيو له ارتکاب خخه لیری والی. هرکله که د عبد زره ددی فرامینو سره آشنا شواوپه هغوي بي عمل وکړ، فلق او داربه بي ورک شي، او د هغى په ئاي به آرامش او سکون ورته حاصل شي.

لویه خداي، مونږ دخپلی پېژندنی پوسیله، له نورو خخه بي نیازه کړه، خکه هرکله که بنده په حق سره استغنا و مونډه نوربه دنورو دروازو ته مخ نه اروي، اوکله چې د حق په قرب سره مستغنى شو، دشیطان دتیری توری چې هماغه په خلکو اتكاءده، په امان کي اوسي، لومړي زړه بیا غږي په صلاح رائۍ، یوسف عليه السلام به چې هر چاولید نوزړه به بي پری بايلود، ولی چې هغى بل محبوب درلود نو مخ به بي له نورپتاوه، اوچانه به بي اعتناء نه کوله.

«وَيَا لِيَتَ مَا بَيْنِ أَيْمَانٍ وَبَيْنِ أَيْمَانِ عَامِرٍ ----- وَبَيْنِي وَبَيْنَ الْعَالَمَيْنِ خَرَابُ»

(درېغى هغه څه زما اوستا ترمنځ دی) (زمونږاريکه) تل آباده وي نورباک نشته که هغه څه وران شي چې زما او دنې بولو ترمنځ دی).

(نوځکه) د حق منادي راوړ سیده او پر خلق د تکيې بنسټ خراب شو).

اسرار دفترت په کښتی کي دعلم په دریاب کي په خوختښت دی (بِسْمِ اللَّهِ مَجْرًا هَا وَمُرْسَاهَا)- «د هغى جريان او سکون دخداي په نامه او دده په فرمان دی».

«رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقَاتَ عَذَابَ النَّارِ» آمين!

نور بیا....